

Sangtraït, vint anys a la memòria

Aquest dilluns fa 20 anys del darrer concert de Sangtraït | Els heavys de l'Empordà van deixar un gran llegat en cançons que encara són vives

L'últim adéu de Sangtraït al seu públic | Xavier Mercadé

Hi va haver un moment a la Catalunya dels noranta que un grup de heavy figurava entre les bandes preferides i amb més vendes. **Sangtraït** va ser al lloc adequat en el moment oportú i va aprofitar com cap altre grup l'anomenat boom del rock català. A diferència d'altres formacions, que en realitat es van formar a l'escenari i amb discos publicats, quan **Sangtraït** va publicar el seu primer disc ja tenia una extensa trajectòria a l'esquena i tenien el cul pelat d'actuar en tota mena d'escenaris.

El bateria Martín Rodríguez durant l'últim concert de Sangtraït Foto: Xavier Mercadé

Hi va haver un dia clau en la història de la banda jonquerenca: quan van sortir per televisió i van presentar tres cançons en un programa de màxima audiència al *prime time* de la nit. Dues d'aquelles cançons de la primera collida de la banda van esdevenir himnes generacionals i perviuen encara: "El vol de l'home ocell" i "Els senyors de les pedres". L'altra era "Buscant una dona".

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=0TB4JBj7gxg>

A partir d'aquí, **Sangtraït** va solidificar una carrera artística i discogràfica impressionant, es va guanyar el favor del públic i el respecte dels seus companys de feina, fins i tot més enllà dels Països Catalans. Per a la posteritat queden peces com les esmentades i altres, entre les quals, "Somnis entre boires", "Sang en el fang", "Freddie memorium", "Furtadora d'ànimes", "Inqui-missió", "Les creus vermelles"?

Lupe Villar a Razzmatazz Foto: Xavier Mercadé

El 26 de setembre de 2001, Quim Mandado, Julio Ortin (Papa Juls), Josep M. Corominas, Martín Rodríguez i Lupe Villar (els seus cognoms van quedar immortalitzats en el nom d'un país imaginari anomenat "El país de Mandorcórovi") van anunciar que la banda no seguiria en actiu. També van explicar que, això sí, abans s'acomiadarien amb un gran concert.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=XxiOyiWNvbg>

El concert va tenir lloc a la sala Razzmatazz de Barcelona el 20 de desembre de 2001. En aquell concert, els cinc components del grup no van estalviar esforços i van fer un ampli repàs a les cançons més emblemàtiques amb una selecció d'una trentena de peces. 180 minuts de descàrrega rockera per deixar ben satisfets els seus seguidors. Aquell dia, dalt l'escenari no van estar sols i van comptar amb la col·laboració d'alguns amics: els **Drangonslayer** van cantar "Les creus vermelles", **Joan Cardoner** "Terra de vents" i qui havia estat primer cantant de la formació, Marc González, "Buscant una dona". A més, Martín Domínguez jr., va substituir el seu pare a la bateria en un parell de temes, el guitarrista Jordi Armengol va tocar "La iaia", "Freddie Memorium" i "Jocs de guerra", i **Pep Sala**, "Somnis entre boires" i "15 de juliol 1099". Aquella nit va morir **Sangtraït** i va néixer un mite.

El públic interactua amb el cantant Quim Mandado Foto: Xavier Mercadé

Fins al moment de la seva dissolució, la banda havia enregistrat vuit discos (set d'estudi i el directe al palau Sant Jordi de 1991), als que hem de sumar-hi el directe de comiat publicat el 2002, un recull de col·laboracions editat el 2003 i un recopilatori que va aparèixer el 2005.

Discografia

Els senyors de les pedres (Picap, 1988)

Terra de vents (Picap, 1990)

L'últim segell (Picap, 1991)

Al Palau Sant Jordi (Picap, 1992)

Contes i llegendes (Picap, 1993)

Eclipsi (Picap, 1995)

Noctambulus (Picap, 1996)

L'altre cantó del mirall (Picap, 1999)

L'últim concert ? (Picap, 2002)

Entre amics ? (Picap, 2003)

Crits de silenci ? (Picap, 2005)

Videografia

Vídeos, concerts i rock & roll (Picap, 2002)